JAJ A SZÁNDÉKOSAN VÉTKEZÕKNEK

Pecznyík Pál

Jaj a szándékosan vétkezõknek: Zsidók. 10, 26-27. és 31.
Kedves hallgatóim: a bûnt gyûlölõ Isten felõl, sokat olvashatunk a Bibliában. A ma esti alkalommal is, a bûnt gyûlölõ Isten áll, bizonyságtételem középpontjában. Az alapigét, a Zsidókhoz írt levél, 10ik fejezetébõl olvasom a 26-27. és 31-ik verset. „Mert ha szándékosan vétkezünk, az igazság megismerésére való eljutás után, akkor többé nincs bûnökért való áldozat. Hanem az ítéletnek valami rettenetes várása, és a tûznek lángja, amely megemészti az ellenszegülõket. Rettenetes dolog, az élõ Istennek kezébe esni!” Már a Biblia elsõ lapjait olvasva kiderül, hogy milyen súlyos következménye van, a bûnnek. Az elsõ testvérgyilkosság, rávilágít arra, hogy micsoda nagy hatalma van a bûnnek! Annak az embernek élete felett, aki megbarátkozik a bûnnel. Nem ok nélkül mondta az Úr, Káinnak: „A bûn az ajtó elõtt áll és rád van vágyódása” Ne feledjük el, hogy a bûn, ma is, körülöttünk ólálkodik, és csak a kellõ pillanatra vár, hogy megkezdhesse, romboló munkáját, az életünkben. Káin vétke, halálos és kárhozatos bûn volt, Isten szemében. De felolvasott igénkben, még ennél is súlyosabb helyzetrõl van szó? Még pedig arról, ha valaki, az igazság megismerésére való eljutás után vétkezik szándékosan. Tulajdonképpen itt már, egy megtért emberrõl van szó? Olyan emberrõl, aki már részesült, Isten bûnbocsátó kegyelmében, aki már tudja, hogy a hívõ ember szándékos vétkezése, milyen súlyos büntetést von maga után, és mégis, megbarátkozik a bûnnel. Amelytõl Jézus, már megszabadította õt, Golgotai keresztáldozatával! Jézus többé nem mutat be bûnáldozatot, szándékosan elkövetett bûnökért! Isten, világosan kijelenti a Bibliában, hogy az ilyen ember számára már, nincsen semmi mentség, hanem az ítéletnek valami rettenetes várása, és a tûznek lángja. Bárcsak lehetne, mindennapi imádságunk, hogy Urunk óvja meg, újjászületett gyermekeit, a szándékos vétkezéstõl! Azt tudjuk, hogy a bennünk lakozó ó ember, halálunk percéig, hajlamos a vétkezésre. De ha mégis, a bûntõl való rettegésünk ellenére is, bûnbe esünk, van drága szószólónk az Atyánál, az ember Krisztus Jézus! Aki, bûneink megbánása és megvallása után, ismét átölel minket, bûnbocsátó kegyelmével, szeretetével. És akkor, ismét helyre áll, az Isten és az ember közötti, meghitt lelki kapcsolat, lelki közösség. Az bizonyos, hogy az Istennel szembeni ellenszegülés, Isten nemtetszését, sõt haragját váltja ki. Az újjászületett ember, mivel Istentõl született, úgy különül el a bûntõl, mint a nappal az éjszakától. Isten szentséges jelenléte, megóvja õt a bûn elkövetésétõl. És betakarja õt, szeretetének palástjával. Mivel az ember, a benne lévõ ó embertõl nem tud megválni halála percéig, ezért mindig, féken kell tartania ó emberét, a bûn elkövetésétõl. Ezért, minden újjászületett ember életében, végbe megy egy kemény belsõ harc, az új és az ó ember között. Rejtve, a nyilvánosság elõl. Nagyon kemény harc ez, az új és a régi természet között. Bár ez a kettõ, egy személyben testesül meg. Ha mi már Isten megváltott gyermekei vagyunk, adjunk hálát az Úrnak, és ne bízzuk el magunkat. „Mert ha az igaz is, alig tarttatik meg, hová lesz az istentelen és bûnös”? Szinte félelmetes a 31. vers üzenete: „Rettenetes dolog, az élõ Istennek kezébe esni”! És ez a félelmetes üzenet, így folytatódik, a 12. fejezet, 29-ik versében: „Mert a mi Istenünk, megemésztõ tûz”! Mózes második könyvében, a 20. fejezetben, ezt olvassuk: „Én az Úr, a te Istened, féltõn szeretõ Isten vagyok”. Isten ugyan irgalmas és kegyelmes, de ugyanakkor, megemésztõ tûz is! Isten, mindig is, jót akart az embernek, és ha ott Édenben, nem hallgatott volna a csábítóra, akkor minden bûnt, fájdalmat, szenvedést, gyötrelmet, elkerülhetett volna. Ingatag viselkedése miatt zúdult rá a bûn, és annak következménye, a halál! Áldjuk mennyei Atyánkat, aki nem hagyott minket, ebben a megromlott testi, lelki állapotunkban. Szeretett Fiában, szabadítót küldött le hozzánk, és a rosszat, jóra, a halált, életre változtatta, értünk hozott mérhetetlen nagy áldozatával! Hogy bûneink miatt, el ne vesszünk, hanem Benne: örök életünk legyen.

Ámen.

Forrás: www.keresztenydalok.hu